

**การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีไทย เรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง
ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม
กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติ**

นรินทร์ ประเทศ *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม รายวิชาดนตรีไทยเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุงให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีไทย เรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุงระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกับวิธีปกติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง ปีการศึกษา 2561 กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก (Simple Random Sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน และจับสลากเลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย (1) หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย (2) แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม (3) แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติ และ (4) แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น และการหาค่าผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน หรือการคำนวณค่า t-test independent

ผลการวิจัยพบว่า (1) หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง ที่ผู้วิจัยได้ทำการสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.58/80.67 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาดนตรีไทยเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุงที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ

หนังสืออ่านเพิ่มเติม การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม การจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาดนตรีและวงดุริยางค์และการจัดการเรียนรู้

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานรัฐมนตรี, 2542) มาตรา 4 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่าเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ สติปัญญาความรู้ และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา โดยในข้อที่ 3 ของมาตรานี้ได้กล่าวไว้ว่าผู้เรียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา จากแนวพระราชบัญญัติดังกล่าวทำให้เห็นว่า ศิลปะวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทยนั้นมีความสำคัญต่อการศึกษา ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในวิชาดนตรีไทย ซึ่งจัดเป็น ศิลปะวัฒนธรรมประจำชาติที่ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจจึงเป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องตามแนวพระราชบัญญัติได้กำหนดไว้ อีกทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551 นั้นมีจุดมุ่งหมายข้อหนึ่งกล่าวไว้ว่า ให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ 2551, หน้า4) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดนตรีไทย ซึ่งถือว่าเป็นวัฒนธรรมประจำชาติของประเทศไทยจึงเป็นการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องทั้งกับพระราชบัญญัติการศึกษา และ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำหรับการจัดการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง ในปีการศึกษา 2560 ที่ผ่านมานั้นผู้สอนได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบปกติ ซึ่งพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจนัก โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ในเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย ซึ่งเป็นการเรียนการสอนในเรื่องของประวัติและความเป็นมาของดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัยเป็นเนื้อหาในเชิงทฤษฎีที่ยากต่อการทำความเข้าใจและจดจำ ซึ่งการเรียนการสอนเฉพาะในหนังสือแบบเรียนตามปกตินั้น อาจไม่เพียงพอให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นได้ ผู้สอนจึงต้องใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย นอกเหนือจากหนังสือเรียนที่กำหนด (จินตนา ไบกาซุย์ 2537, หน้า142) ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนที่อาศัยสื่อการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายและน่าสนใจจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับผู้เรียนได้

หนังสือถือได้ว่าเป็นสื่อพื้นฐานของการศึกษาตั้งแต่ขั้นต้น เพราะเป็นสื่อที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนได้ มีความรู้ความสามารถที่จะนำตัวเองไปสู่การประกอบอาชีพและการศึกษาในระดับสูงขึ้นไปอีก (จารุณียอดกัณฑ์ 2540, หน้า 1) หนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นสื่อการสอนที่มีบทบาทอย่างมาก ในการเรียนการสอนของครูและ นักเรียน เนื่องจากในหลักสูตรและนโยบาย ของกระทรวง- ศึกษาธิการ โดยกรมวิชาการได้มีการสนับสนุน ให้มีการผลิตอย่างกว้างขวางแพร่หลาย เพราะเท่าที่ผ่านมาการเรียนการสอนของครูและนักเรียนจะใช้เพียงหนังสือเรียนที่กำหนดให้เรียนแต่เพียงอย่างเดียว นั้น คงไม่สามารถจัดการ

เรียนการสอน ให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้(อมรรัตน์ เจริญหอม 2541, หน้า 2) การใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมจึงจัดเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้มีการพัฒนาให้ดีขึ้นอีก ทั้งยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่มีความเฉพาะทางได้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้นส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมรายวิชาดนตรีไทย เรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย สำหรับใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาดนตรีไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาดนตรีไทย เรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมรายวิชาดนตรีไทยเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุงให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีไทยเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุงระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 ห้อง รวมเป็นนักเรียน 129 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์-บำรุง ปีการศึกษา 2561 จำนวน 60 คน จำนวน 2 ห้อง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 30 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก ในการศึกษาครั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 เป็นนักเรียนกลุ่มควบคุม

ตัวแปรที่ต้องการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ เป็นการจัดการเรียนรู้ 2 แบบ ได้แก่
 - 1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม

1.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีปกติ

2. ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีไทยเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง

เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม รายวิชาดนตรีไทยเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัยนี้มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประวัติและความเป็นมาของดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัยตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงสมัยรัตนโกสินทร์

ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 8 คาบ คาบละ 50 นาที โดยผู้วิจัยเป็นผู้จัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

วิธีดำเนินการวิจัย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีไทยเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุงระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกับวิธีปกติมีวิธีการดำเนินการทดลอง ดังนี้

2.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยสุ่มจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง ปีการศึกษา 2561 โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลาก

2.2 ทดสอบก่อนเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์เรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย

2.3 จัดการเรียนรู้เรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย โดยจัดการเรียนรู้ที่ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกับกลุ่มทดลองซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง ปีการศึกษา 2561 และจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีปกติกับกลุ่มควบคุมซึ่งได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง ปีการศึกษา 2561

2.4 ทดสอบหลังเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์เรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัยที่สร้างขึ้น

2.5 วิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจัดการเรียนรู้เรื่อง ดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบน-มาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจัดการเรียนรู้เรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบค่าเฉลี่ยที่กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มเป็นอิสระจากกัน (t-test independent)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาค่าประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัยตามเกณฑ์ 80/80
2. หาค่าความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย สำหรับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. หาค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีไทยเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย
4. หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีไทยเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย ทั้งฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. วิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจัดการเรียนรู้เรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบน-มาตรฐาน(S.D.)
2. วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจัดการเรียนรู้เรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test independent

ผลการวิจัย

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง ที่ผู้วิจัยได้ทำการสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.58/80.67 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาดนตรีไทยเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุงที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีไทย เรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุงระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ 81.58/80.67 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.1 หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นสอดคล้องกับสมมติฐานทางการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ เนื่องด้วยการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัยนั้นผู้วิจัยได้ทำการศึกษาขั้นตอนวิธีการสร้างอย่างเป็นระบบและมีความชัดเจน ซึ่งใช้ขั้นตอนของวิธีการสร้างโดยเริ่มต้นจาก การศึกษาจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนและวิธีการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม และมีการศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้มีเนื้อหาที่มีความถูกต้องเหมาะสม จึงทำให้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีองค์ประกอบที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเหมาะสม อันประกอบไปด้วย ปกหน้า ปกหลัง ปกใน คำนำ คำชี้แจง สารบัญ และมีเนื้อหาที่มีการแบ่งเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน พร้อมทั้งมีภาพประกอบที่สวยงาม ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน และมีแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ รวมทั้งมีการประเมินผลการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมท้ายเรื่อง และแบบทดสอบท้ายเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จินตนา ไบกาซูยี (2536, หน้า 147-179) และ ถวัลย์ มาศจรัส (2535, หน้า 70) ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ควรมีภายในหนังสืออ่านเพิ่มเติม จะต้องประกอบด้วย ปกหน้า ปกหลัง ปกใน จุดประสงค์ ความเป็นมาในการจัดทำหนังสือ คำชี้แจงสำหรับการใช้หนังสือ สารบัญ และ ในส่วนของเนื้อหาจะต้องมีการแบ่งเป็นบทเป็นตอนชัดเจน พร้อมทั้งมีการใช้ภาพประกอบ สำหรับ ในส่วนท้ายของตัวหนังสือจะต้องประกอบด้วยการอ้างอิงที่มีความชัดเจนและหน้าเชื่อถือ เช่นบรรณานุกรม พร้อมทั้งมีกิจกรรมเสริมเพื่อทบทวนบทเรียน เช่นกิจกรรมท้ายบท แบบฝึกหัด แบบทดสอบต่างๆ

1.2 การตรวจสอบคุณภาพและการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เมื่อทำการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสร็จสิ้นตามองค์ประกอบที่ได้ศึกษาจากตำราและงานวิจัยต่างๆแล้ว ผู้วิจัยได้นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างเสร็จแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหาและองค์ประกอบภายในหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เมื่อทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ได้ทำการหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมตามแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520, หน้า 137-138) ที่ได้ให้แนวคิดไว้ว่า สื่อการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจะต้องนำไปทดลองใช้ อย่างเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากแบบหนึ่งต่อหนึ่ง คือทดลองกับนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง และ อ่อน อย่างละ 1 คน รวมเป็น 3 คน แล้วจึงนำข้อผิดพลาดมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้แบบกลุ่มเล็ก คือทดลองกับนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง และ อ่อน อย่างละ 3 คน รวมเป็น 9 คน แล้วจึงนำข้อผิดพลาดมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้ในขั้นตอนสุดท้าย คือ แบบภาคสนามโดยทดลองกับนักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง และ อ่อน อย่างละ 10 คน รวมเป็น 30 คน และนำผลที่ได้จากการทดลองนี้มาปรับปรุงแก้ไข จนได้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีประสิทธิภาพและมีความสมบูรณ์มากที่สุด พร้อมทั้งจะใช้ในการจัดการเรียนรู้

จะเห็นได้ว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัยที่ผู้วิจัยได้ทำการสร้างและพัฒนาขึ้น อย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ส่งผลให้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ตามที่ได้ตั้งสมมุติฐานไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุณี ยอดกันหา (2540, หน้า 90-92) ที่ได้ศึกษาเรื่องการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ในวิชาจริยศึกษา ซึ่งพบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นอย่างมีลำดับขั้นตอนทั้งการหาคุณภาพและประสิทธิภาพ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เช่นเดียวกับ กัญชลิภา กล้วยกลาง (2539, หน้า 47-50) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง สิ่งแวดล้อมของจังหวัดสุโขทัย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีไทยเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราชบุรุษบำรุงที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยข้อที่ 2 ทั้งนี้เนื่องมาจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องของดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัย และเกิดความตระหนักถึงประวัติและความเป็นมาของดนตรีไทยในแต่ละยุคสมัยมากขึ้น และในส่วนของเนื้อหาภายในหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นนั้นมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ เนื่องมาจากผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการนำเสนอเนื้อหาในแต่ละบทยังมีความสอดคล้องกันเป็นลำดับเรียงตามยุคสมัย ทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ อีกทั้งยังมีภาพประกอบที่สวยงาม ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี พร้อมทั้งมีการสอดแทรกกิจกรรมท้ายเรื่อง และการทดสอบท้ายบทไว้ในหนังสือเพื่อเป็นการทบทวนความรู้ให้กับผู้เรียน และยังมีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนทำให้อ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ศักดิ์ศรี ปาณะกุล (2521, หน้า 191-192 อ้างถึงใน นันโท อ่อนเจริญ 2546, หน้า 18) เกี่ยวกับลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ดี จะต้องมิลักษณะดังต่อไปนี้ คือ เป็นหนังสือที่ตอบสนองความต้องการของผู้อ่านได้ เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้อ่าน มีเนื้อหาสาระที่ถูกต้อง สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม มีประโยชน์และสร้างความเพลิดเพลินในการอ่าน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของสมพร จารุณี (2540, 5-8) ที่ได้กล่าวว่าลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สำคัญนั้นคือ เป็นหนังสือที่ช่วยส่งเสริมความรู้เพิ่มเติมให้กับเนื้อหาสาระในหลักสูตร ส่งเสริมสติปัญญา เจตคติ และสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้อ่าน อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมการรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

จะเห็นได้ว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณลักษณะตรงตามที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญชลิภา กล้วยกลาง (2539, หน้า 47-50) ที่ได้ศึกษาการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องสิ่งแวดล้อมในจังหวัดสุโขทัย และพบว่าผลการเรียนรู้หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับลักษณะ รอดสน (2540, หน้า 107-11) ที่ได้ศึกษาการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องสายน้ำและชีวิตชาว

ปทุมธานี พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสร้างสรรค้งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาและสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมในกลุ่มสาระอื่นๆต่อไป เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นต้น เพื่อสร้างความหลากหลายทางด้านเนื้อหาให้กับหนังสืออ่านเพิ่มเติม ให้สามารถนำไปใช้กับนักเรียนได้ในทุกวิชา และหากวิชาใดมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกันจะได้สะดวกต่อการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบของการบูรณาการ

2. ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ควรมีการเพิ่มเติมการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบอื่นๆเข้ามาประกอบการจัดการเรียนการสอนด้วย เช่น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต การจัดการเรียนรู้โดยการบรรยาย เป็นต้น เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
 กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กัญชลิทา กลวียกกลาง. (2539). *การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องสิ่งแวดล้อมของจังหวัดสุโขทัย
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จารุณี ยอดกันหา. (2540). *การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาจริยศึกษา เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต สำหรับ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จินตนา ไบกาชุย. (2536). *การเขียนสื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). *ระบบสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2535). *การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านและหนังสืออ่านเพิ่มเติม*. กรุงเทพฯ:
 สำนักพิมพ์ต้นอ้อ.
- นันโท อ่อนเจริญ. *การสร้างและทดลองใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ศาสนาสากลในกลุ่มสาระการ
 เรียนรู้ สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 ของกลุ่ม
 โรงเรียนในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
 แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมธิราช.
- ลักขณา รอดสน. (2540). *การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้าน เรื่อง เรือ สายน้ำ
 และชีวิตชาวประมงธานี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์การสอน
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมพร จารุณัฐ. (2538). *คู่มือนักเรียนเรื่องบันเทิงคดีสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- อมรรัตน์ เชิงหอม. (2541). *การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องวันสำคัญของไทยในกลุ่มสร้างเสริม
 ประสพการณ์ชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
 สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- อรนุช ลิมตศิริ. (2555). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.